

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การตั้งประเด็นปัญหา

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 (หน้า 35) ให้นักเรียน อ่านเรื่องสงครามสีน้ำ ซึ่งแต่งโดยกิ่งไผ่ เอกคณา ปราชญ์แล้วร่วมพิจารณา วิเคราะห์และอภิปรายว่าเป้าหมายที่คาดหวังของอาณาจักรสีน้ำคืออะไรต่อมา เกิดอะไรขึ้น ประเด็นปัญหาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคืออะไร นักเรียนคิดว่าเรื่องสงครามสีน้ำให้ข้อคิด อะไรบ้าง จากนั้นบันทึกสรุปสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง และประเด็นปัญหาตามแนวทางการวิเคราะห์

สงครามสีน้ำ

ณ อาณาจักรสีน้ำ เต็มไปด้วยบรรดาสีสีนที่กำลังหยอกล้อกันอย่างสนุกสนาน เหล่าสีน้ำหลากสีสีนต่างพึ่งพาอาศัยกันอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขเรื่อยมาเป็นเวลานานแสนนาน

จนกระทั่งวันหนึ่ง ในขณะที่สีเหลืองกำลังวิ่งเล่นแต่งแต้มสีสีนให้เหล่าบรรดาดอกไม้อยู่ นั่น เขาก็ไม่ทันได้ระวังตัว จึงเหยียบสีแดงที่กำลังนอนเล่นกับพวกฝั่ง จนทำให้ฝาจุสีแดงกระเด็นหลุดไป

“ขอโทษจริง ๆ สีแดง เธอเป็นอย่างไรบ้าง” สีเหลืองขอโทษสีแดงพลางหยิบฝาของสีแดงมาปิดให้

“อย่ามายุ่ง! ดูสีสีแดงของฉันทะเข็นออกมาแล้ว” สีแดงกล่าวขณะผลักสีเหลืองกระเด็นไป กระแทกพื้นกระดาศขาวจนสีเหลืองกระเข็นออกมาเปื้อนพื้นกระดาศ

เมื่อสีแดงเห็นดังนั้น จึงรู้สึกโกรธมากและได้เดินออกไปบอกสีอื่น ๆ เมื่อสีแดงเห็นดังนั้นเขาจึงตัดสินใจไปบอกเพื่อน ๆ สีต่าง ๆ เช่นกัน จนทำให้ในขณะนี้ อาณาจักรสีน้ำได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย เพราะบางสีก็เข้าข้างสีแดง บางสีก็เห็นสีเหลือง จนทำให้ความขัดแย้งลุกลามขึ้นเรื่อง ๆ จนเกิดการปะทะคารมกันระหว่างสีทั้งสองฝ่าย

เมื่อทั้งสองฝ่ายเกิดการทะเลาะกันรุนแรงขึ้น ทำให้สีต่าง ๆ หกเลอะเทอะไปทั่วอาณาจักรสีน้ำ จนกระทั่งภายในอาณาจักรได้เกิดสีอีกหนึ่งสีขึ้น ซึ่งสีที่เกิดขึ้นนี้เป็นสีที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของสีน้ำหลังจากเกิดการปะทะกันขึ้นคือ “สีเทา” ซึ่งเกิดขึ้นอย่างเงียบ ๆ

พวกมันค่อย ๆ คืบคลานเข้ายึดอาณาจักรสีน้ำ เพราะยิ่งสีน้ำทั้งสองฝ่ายทะเลาะกันมากขึ้นเท่าไร สีเทาก็รวมตัวกันขยายขนาดขึ้นเรื่อย ๆ กว่าสีทั้งหลายจะรู้สึกตัวอาณาจักรสีน้ำก็ถูกครอบคลุมไปด้วยสีเทา จนเกือบหมด...

“ແ່แล้ว! จะทำอย่างไรดี” สีชมพูตะโกนร้องในขณะที่หวาดกลัวจนตัวสั่น

“ก็ตอนนี้ สีเทากำลังยึดอาณาจักรของเราแล้ว” สีชมพูกล่าว

“งั้นเราช่วยกันคิดเร็ว! พวกเราต้องเอาอาณาจักรสีน้ำของเราคืนมา” สีเขียวพูด ในขณะที่สีต่าง ๆ กำลังช่วยกันคิดหาวิธี

“ฉันคิดออกแล้ว อย่างนี้ดีไหม พวกเราพากันวิ่งหลอกล่อให้สีเทาไล่ตามมาจนถึงมุมกระดาศแล้วให้ไหลตกลงไปในน้ำดีไหม” สีแดงเสนอในขณะที่เพื่อนสีต่าง ๆ ทำท่าทางเห็นด้วยประเด็นปัญหา

“แต่ใครจะเป็นผู้วิ่งหลอกต่อดีล่ะ พวกเราต่อสู้กันเองจน ไม่มีเรี่ยวแรงเหลือแล้วนะ” สีฟ้าพูดอย่างอ่อนล้า สีต่าง ๆ หันมามองหน้ากันทุกสีดูอ่อนล้าและหมดเรี่ยวแรงแทบจะยืนไม่ไหว

“ฉันจะเป็นผู้วิ่งหลอกต่อสีเทาเอง เพื่อน ๆ ไม่ต้องห่วงนะ” สีแดงพูด

เมื่อตกลงกันได้แล้วสีทั้งหมดก็เริ่มทำตามทีตกลงกันได้

ในขณะที่สีเทากำลังตีบคลานเข้ามาใกล้ สีแดงจึงเริ่มปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ เมื่อสีเทาเข้ามาใกล้ สีแดงวิ่งหลอกให้สีเทาวิ่งไล่ตามมา สีเทาไล่ตามมาอย่างรวดเร็วจนเกือบจะไล่ทันสีแดงแล้ว สีแดงอ่อนล้าจนก้าวขาวิ่งแทบไม่ไหวแล้ว!

“ทางนี้ต่างหาก เจ้าสีเทาเง่า” เสียงหนึ่งดังขึ้นจากมุมกระดาดอีกมุมหนึ่ง สีเหลืองนั่นเอง

สีเหลืองวิ่งหลอกต่อ สีเทาหันมาไล่ตามสีเหลืองแทน จนสีเทาใกล้จะตามมาถึงสีเหลืองแล้ว

“ทางนี้ ๆ เจ้าสีเทา” เพื่อนสีอื่น ๆ พร้อมใจกันวิ่งออกมาช่วยกันล่อหลอกให้สีเทาไล่ตามมา จนสีเทาดตกลงไปในน้ำและเงือจางหายไปจนหมดสิ้น

เหล่าบรรดาสีน้ำทั้งหลายต่างพากันส่งเสียงร้องด้วยความดีใจที่สีเทาเงือจางหายไป

“ไชโย! พวกเราชนะแล้ว” สีน้ำทั้งหลายตะโกนร้อง

“ฉันขอโทษนะ” สีแดงพูดขึ้นโรยขณะที่หันมามองหน้าสีเหลือง

“ฉันก็ขอโทษ” สีเหลืองตอบกลับ

ในที่สุด มิตรภาพ ความสมานฉันท์ และสันติสุขก็กลับคืนมาเยือนอาณาจักรสีน้ำอีกครั้ง ด้วยความปลาบปลื้มใจ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสีน้ำทุกสี

แนวคำตอบ ครูพิจารณาจากคำตอบของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

เป้าหมายที่คาดหวังของอาณาจักรสีน้ำ คือ บรรดาสมาชิกสีที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่ทะเลาะ แบ่งพรรคแบ่งพวกกัน และให้อภัยซึ่งกันและกัน

สิ่งที่เกิดขึ้น คือ สีแดงและสีเหลืองทะเลาะกันด้วยปัญหาเล็ก ๆ จากการไม่ได้ตั้งใจของสีเหลือง ซึ่งสีเหลืองก็ได้กล่าวขอโทษแต่สีแดงไม่ยอมยกโทษให้สีเหลือง จึงเกิดเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นโดยการแบ่งพรรคแบ่งพวกกันระหว่างสีทั้งสอง เกิดความแตกแยกในอาณาจักรสีน้ำจนเกิดสีเทา ซึ่งเป็นสีที่เกิดขึ้นไม่ค่อย ๆ แทรกซึมและขยายอาณาจักรใหม่เข้ามาในอาณาจักรสีน้ำจนเกือบหมด

แต่อาณาจักรสีน้ำก็สามารถรักษาความเป็นอาณาจักรสีน้ำได้โดยการรวมพลังความสามัคคีของบรรดาสีทุกสีในอาณาจักรสีน้ำจนสามารถหลอกล่อสีเทาให้ตกลงไปในน้ำ แล้วสีแดงและสีเหลืองก็ขอโทษซึ่งกันและกัน จนมิตรภาพ ความสมานฉันท์ และสันติสุขกลับคืนสู่อาณาจักรสีน้ำอีกครั้งหนึ่ง

ข้อคิดที่ได้จากการอ่านเรื่องอาณาจักรสีน้ำ คือ การรู้จักการให้อภัยผู้อื่นเมื่อผู้นั้นทำผิดแล้วขอโทษ ก็ควรต้องยกโทษให้ซึ่งกันและกันได้ นอกจากนี้ ความรัก ความสามัคคีกันในหมู่คณะจะทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ตารางสรุปแนวทางการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา

สิ่งที่คาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง	ประเด็นปัญหา
❖ สมาชิกสีที่อยู่ในอาณาจักรสีน้ำอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่ทะเลาะ แบ่งพรรคแบ่งพวกกัน และให้อภัยซึ่งกันและกัน	❖ สีแดงและสีเหลืองทะเลาะกันด้วยปัญหาที่เกิดขึ้นโดยสีเหลือง ความไม่ตั้งใจ และสีแดงไม่ให้อภัยแก่สีเหลือง จึงเกิดเหตุการณ์แบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างทั้งสองสี จนทำให้เกิดสีเทาซึ่งรวมตัวกันขยายขนาดครอบคลุมอาณาจักรสีน้ำ	❖ อาณาจักรสีน้ำไม่มีการให้อภัยกัน ไม่มีความสามัคคีกันภายในอาณาจักร